1962 SCR (2) 503

జ్వాలా రామ్ వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ పెప్సు

(పి.బి. గజేంద్రగడ్కర్, ఎ.కె. సర్కార్,
(కె.ఎన్.వాంచూ, కె.సి.దాస్ గుప్తా, ఎన్.రాజగోపాల అయ్యంగార్, జె.జె.)

కాలువ ఛార్జీలు - నీటి వినియోగం, "నేరం" అయితే - ప్రత్యేక ఛార్జీలు విధించడం, జరిమానాకు సమానం - ఉత్తర భారతదేశ కాలువ మరియు డ్రైనేజ్ చట్టం, 1873 (1873 యొక్క VII), సెక్షన్ 31 - పెప్సు సిర్హింద్ కాలువలు మరియు పశ్చిమ జమున కాలువ నిబంధనలు (ఎన్ ఫోర్స్ మెంట్ మరియు ధ్రువీకరణ) చట్టం (నెం. IV 1954), సెక్షన్ 3, 4 - సిర్హింద్ కెనాల్ రూల్స్, రూల్స్ 32, 33.

కాలువను ధ్వంసం చేశారనే అభియోగంపై కొంతమందిని ప్రాసిక్యూట్ చేసినప్పటికీ నిర్దోషులుగా విడుదల చేశారు. ఆ తర్వాత కాలువలో కోతకు గ్రామస్థులే కారణమన్న నిర్ధారణకు వచ్చిన కాలువ అధికారులు పిటిషనర్లపై ప్రత్యేక కాలువ ఛార్జీలు వసూలు చేశారు. ఈ కేసు ముకుండి రామ్ కేసు పరిధిలోకి వస్తుందనే కారణంతో రాజ్యాంగంలోనిఆర్టికల్ 226, 227 కింద పిటిషనర్ల పిటిషన్ ను హైకోర్టు తోసిపుచ్చింది. హైకోర్టు (ఎల్పీఏ/ఎఫ్ఏవో నెం. 1954, 58, స్పెషల్ లీవ్ అప్పీలు పై పిటిషనర్లు పెప్సు సిర్హింద్ కెనాల్, వెస్టర్న్ జమునా కెనాల్ రూల్స్ (ఎన్ ఫోర్స్ మెంట్ అండ్ వాలిడేషన్) చట్టం (నెం. IV of 1954) రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 20(1) ప్రకారం అమల్లో ఉన్న చట్టం ప్రకారం విధించిన శిక్ష కంటే ఎక్కువ శిక్షను విధించారు.

పిటిషనర్లు నీటిని వినియోగించుకోవడం నేరం కాదని, సిర్హింద్ కెనాల్ రూల్స్ లోని 32, 33 నిబంధనల ప్రకారం ప్రత్యేక రేట్లను విధించడం సరికాదన్నారు. 1873 ఉత్తర భారత కాలువ, మురుగునీటి పారుదల చట్టంలోని 31 వ అధికరణం ప్రకారం రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 20(1) నేరానికి

'జరిమానా' విధించడం కాదు. మక్బూల్ హుస్సేన్ కేసు, [1953] ఎస్.సి.ఆర్. 730 కు రిఫర్ చేయబడింది.

సివిల్ అప్పీలేట్, పరిధి: సివిల్ అప్పీల్ నెంబరు 43 ఆఫ్ 1958. 1955 నాటి సివిల్ మిస్సెల్లనీస్ కేసు నెం.173 లో మాజీ పెప్సు యు హైకోర్టు 1956 ఏప్రిల్ 11 నాటి తీర్పు మరియు ఉత్తర్వు నుండి ప్రత్యేక సెలవు ద్వారా అప్పీల్.

పిటిషనర్ల కోసం నౌనిత్ లాల్.

సిక్రీ, పంజాబ్ అడ్వొకేట్ జనరల్ గోపాల్ సింగ్, డి.గుప్తా, ప్రతివాదుల కోసం.

1961. ఏప్రిల్ 27.

కోర్టు తీర్పును డీఏబీ గుప్తా, జె.

సిమ్లా, తహసీల్, నర్వానా గ్రామానికి చెందిన 51 మంది పిటిషనర్లురాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 226, ఆర్టికల్ 227 కింద నిర్దిష్ట నీటి రేట్లు, తవాన్చెల్లించాలనినర్వానా డివిజనల్ కెనాల్ కమిషనర్ ఇచ్చిన ఉత్తర్వులకు వ్యతిరేకంగా ఉపశమనం కోరుతూ పాటియాలాలోని పెప్సు హైకోర్టులో పిటిషన్ దాఖలు చేశారు. 1951 సెప్టెంబర్ 1 రాత్రి సిర్సా బ్రాంచ్ కెనాల్ ఎడమ గట్టులో కోత జరిగినట్లు తెలుస్తోంది. కాల్వను ధ్వంసం చేశారనే అభియోగంపై కొందరిపై కేసు నమోదు చేసినప్పటికీ వారిని నిర్దోషులుగా విడుదల చేశారు. ఆ తర్వాత కాలువ సబ్ డివిజనల్ అధికారి నర్వానా సిఫారసు మేరకు డివిజనల్ కెనాల్ ఆఫీసర్ నర్వానా ఈ పిటిషనర్లపై ప్రత్యేక ఛార్జీలు విధిస్తూ ఉత్తర్వులు జారీ చేశారు. అప్పీలుపై డివిజనల్ కెనాల్ ఆఫీసర్ నర్వానా సబ్ డివిజనల్ అధికారి ఇచ్చిన ఉత్తర్వులను పాక్షికంగా

సవరించి, సాగు విస్తీర్ణంపై ఆరు రెట్లు పంట రేట్లు, సాగు చేయని ప్రాంతంపై ఆరు రెట్లు ఛార్జీలు, సిమ్లా గ్రామంలోని నీటి నిల్వపై సింగిల్ బల్క్ రేటు విధించాలని ఆదేశించారు. సిమ్లా గ్రామస్తులు కోతకు బాధ్యులని, ప్రజాహితం కోసం చేతులు కలిపారని ఆయన నిర్ధారణ ఆధారంగా ఈ లెవీని విధించారు. ముకంది రామ్ వర్సెస్ కేసులో అదే హైకోర్టు డివిజన్ బెంచ్ ఇచ్చిన తీర్పుతో ఈ పిటిషన్ లో ఇమిడి ఉన్న అంశాలు పూర్తిగా కవర్ అయ్యాయని పేర్కొంటూ హైకోర్టు ఒక చిన్న ఉత్తర్వు ద్వారా పిటిషన్ ను కొట్టివేసింది. ఎగ్జిక్యూటివ్ ఇంజనీర్ (ఎల్ పీఏ/ఎఫ్ ఏవో నెం.58 ఆఫ్ 1954), పిటిషనర్ల తరఫు న్యాయవాది ఈ పిటిషన్ కు మద్దతుగా ఏమీ చెప్పలేదని, ఒత్తిడి చేయలేదని తెలిపారు. ఈ తొలగింపు ఉత్తర్వులను వ్యతిరేకిస్తూ ఈ హైకోర్టు నుంచి పొందిన స్పెషల్ లీవ్ ద్వారా ప్రస్తుత పిటిషన్ దాఖలైంది.

అప్పీలుకు మద్దతుగా శ్రీ నౌనిత్ లాల్ లేవనెత్తిన అంశాలను ప్రస్తావించే ముందు, పరిగణనలోకి తీసుకోవాల్సిన చట్ట నిబంధనలను ప్రస్తావించడం సౌకర్యవంతంగా ఉంటుంది. సిర్సా బ్రాంచ్ కెనాల్ కు వర్తించే ఉత్తర భారత కెనాల్ అండ్ డ్రైనేజీ చట్టం 1873 లోని సెక్షన్ 31 ప్రకారం కాంట్రాక్ట్ లేనప్పుడు తీసుకున్న కాలువ నీటికి రేట్ల ప్రకారం, దానికి సంబంధించి రాష్ట్ర ప్రభుత్వం నిర్దేశించిన నిబంధనలకు లోబడి నీటి రేట్లు వసూలు చేయాలి. అయితే పాటియాలా రాష్ట్రంలో ఉన్న సిర్సా బ్రాంచ్ కెనాల్ కు సంబంధించి అనధికారికంగా కాలువ నీటి సరఫరాకు వసూలు చేయాల్సిన రేట్లకు సంబంధించి ఎలాంటి నిబంధనలు రూపొందించలేదు. అయితే పంజాబ్ ప్రభుత్వం సిర్హింద్ కాలువ, దాని శాఖలతోపాటు పశ్చిమ జుమ్నా కెనాల్, దాని శాఖలకు సంబంధించి వరుసగా 1873 ఏప్రిల్, 1878 ఆగస్టులోనే నిబంధనలు రూపొందించింది. ఈ నిబంధనలను ఎప్పటికప్పుడు సవరించారు. సబ్ డివిజనల్ అధికారి తన సిఫారసు చేసినప్పుడు మరియు డివిజనల్ కెనాల్ ఆఫీసర్ తన ఉత్తర్వును జారీ చేసిన సమయంలో

ఈ నిబంధనలు పెప్సుకు వర్తించబడలేదు. కమిషనర్ ముందు అప్పీల్ పెండింగ్ లో ఉన్నప్పుడే పెప్సు సిర్హింద్ కెనాల్ అండ్ వెస్టర్న్ జుమ్నా కెనాల్ రూల్స్ (ఎన్ ఫోర్స్ మెంట్ అండ్వాలిడేషన్) యాక్ట్ నెం. 4 ఆఫ్ 1954 ను పెప్సు రాష్ట్ర శాసనసభ ఆమోదించింది. ఈ చట్టంలోని సెక్షన్ 3, 1948 ఆగస్టు 1 నుండి సిర్హింద్ కాలువ నిబంధనలు మరియు పశ్చిమ జుమ్నా కాలువ నిబంధనలు పెప్సు రాజ్యానికి రెట్రోస్పెక్టివ్ గా వర్తిస్తాయి. సెక్షన్ 4 ప్రకారం, 1948 ఆగస్టు 1 నుండి, పెప్సు సిర్హింద్ కెనాల్ నిబంధనలు లేదా పశ్చిమ జుమ్నా కెనాల్ నిబంధనలకు అనుగుణంగా ఏదైనా చేసిన లేదా తీసుకున్న ఏదైనా చర్యను పెప్సు రాష్ట్రంలో సిర్హింద్ కెనాల్ నిబంధనలు లేదా పశ్చిమ జుమ్నా కెనాల్ నిబంధనలు అమలులో లేవనే కారణంతో ఏ కోర్టు లేదా ఇతర అథారిటీ ముందు ఏ విచారణలోనూ ప్రశ్నించకూడదు. లేదా అలాంటి చర్యలు తీసుకున్నారు. దీనికి కొద్దికాలం ముందు చేసిన పెప్సు సిర్హింద్ కెనాల్ అండ్ వెస్టర్న్ జుమ్నా కెనాల్ రూల్స్ (ఎన్ఫోర్స్మెంట్ అండ్ వాలిడేషన్) ఆర్డినెన్స్, 1954 స్థానంలో ఈ చట్టం వచ్చింది. ముకంది రామ్ వర్సెస్ కార్యనిర్వాహక ఇంజనీర్ కేసు లో (1) దీని ఆధారంగా ఈ కేసులో పిటిషన్ ను తదుపరి చర్చ లేకుండా కొట్టివేసింది, ఈ కేసు యొక్క వాస్తవాలతో సమానంగా ఉన్న వాస్తవాలపై పెప్సు హైకోర్టు రూల్ 32 కింద మరియు ఏ సందర్భంలోనైనా (1) ఎల్ పిఎ / ఎఫ్ ఎఓ నంబర్ 58 ఆఫ్ 1954 ప్రకారం ప్రత్యేక రేట్లు విధించడం సమంజసమని పేర్కొంది.

సిర్హింద్ కెనాల్ రూల్స్ లోని రూల్ 33, సెక్షన్31 ప్రకారం..

ప్రస్తుత అప్పీలుకు మద్దతుగా శ్రీ నౌనిత్ లాల్ మా ముందు లేవనెత్తిన ప్రధాన వాదన ఏమిటంటే, 1954 నాటి పెప్సు సిర్హింద్ కెనాల్ మరియు వెస్టర్న్ జుమ్నా కెనాల్ రూల్స్ (ఎన్ ఫోర్స్ మెంట్ అండ్

వ్యాలిడేషన్) యాక్ట్ నెం.4 లోని సెక్షన్ 3 మరియు సెక్షన్ 4 రాజ్యాంగ 20(1) ను ఉల్లంఘించడం రాజ్యాంగ విరుద్ధం. (1) రూల్స్ 32, 33 లోని నిబంధనలు ప్రస్తుత కేసు వాస్తవాలకు వర్తించవని, (2) లెవీ విధించడానికి ముందు ఇచ్చిన నోటీసు సరిపోదని ఆయన కోరాలనుకున్న ఇతర అంశాలు. అయితే ఈ రెండు అంశాలను హైకోర్టు ముందుకు తీసుకెళ్లలేదని, ఈ కేసు పరిస్థితుల్లో ఈ అంశాలను మా ముందు లేవనెత్తడానికి ఆయనకు అనుమతి ఇవ్వలేదని స్పష్టమైంది. నిబంధనలు 32, 33 లు చట్టంలోని నియమనిర్మాణ నిబంధనల పరిధికి అతీతమైనవనే మరో అంశాన్ని పండిత న్యాయవాది ప్రస్తావించారు, కానీ తరువాత దానిని విడిచిపెట్టారు. పెప్సు సిర్హింద్ కెనాల్ అండ్ వెస్టర్న్ జుమ్నా కెనాల్ రూల్స్ (ఎన్ ఫోర్స్ మెంట్ అండ్వాలిడేషన్) యాక్ట్, 1954 లోని సెక్షన్ 3, సెక్షన్ 4 రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 20(1) నిబంధనలను ఉల్లంఘిస్తున్నాయా అనేది మాత్రమే మనం పరిగణనలోకి తీసుకోవాలి. సెక్షన్ 20(1) ప్రకారం నేరంగా అభియోగాలు మోపిన సమయంలో అమలులో ఉన్న చట్టాన్ని ఉల్లంఘించడం మినహా మరే నేరానికి పాల్పడరాదని, నేరం జరిగిన సమయంలో అమలులో ఉన్న చట్టం ప్రకారం విధించిన దానికంటే ఎక్కువ శిక్షకు గురికారాదని పేర్కొంది. నీటిని ఉపయోగించే సమయంలో విధించలేని పెప్సు సిర్హింద్ కెనాల్ రూల్స్ లోని రూల్స్ 32, 33 నిబంధనల ప్రకారం విధించిన ప్రత్యేక రేట్లను విధించడానికి అనుమతించే ఈ సెక్షన్లు చేసిన దరఖాస్తు చెడ్డదని, అందువల్ల పిటిషనర్లు ఈ చట్టం కింద విధించిన దానికంటే ఎక్కువ జరిమానాకు గురయ్యారని పిటిషనర్ల తరపున వాదించారు. నేరం జరిగిన సమయంలో అమలులో ఉన్న చట్టం. పిటిషనర్లు నీటిని వినియోగించడం నేరమని, అలాంటి వినియోగానికి కాలువ చట్టంలోని సెక్షన్ 32, 33, సెక్షన్ 31 ప్రకారం నీటి ఛార్జీలు పెంచడం నేరానికి శిక్షార్హమని ఈ వాదన ఆధారం. ఈ ఊహ స్పష్టంగా తప్పు. మక్బూల్ హుస్సేన్ కేసులో (1) రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 20(2) ను పరిగణనలోకి తీసుకున్న 'నేరం' రాజ్యాంగంలో నిర్వచించబడలేదు.

1897 నాటి జనరల్ క్లాజుల చట్టం రాజ్యాంగ వివరణకు వర్తించేఆర్టికల్ 367 ప్రకారం జనరల్ క్లాజుల చట్టంలోనిసెక్షన్ 3(37) లో ఇచ్చిన అర్థాన్ని తెలియజేసేందుకుఆర్టికల్ 20 లోని పలు క్లాజుల్లోని 'నేరం' అనే పదాన్ని అర్థం చేసుకోవాలి. ఆ సెక్షన్ "నేరం" అంటే ప్రస్తుతానికి అమలులో ఉన్న ఏదైనా చట్టం ద్వారా శిక్షార్హమైన చర్య లేదా తప్పిదం అని నిర్వచించింది.

శిక్ష అనేది రాజ్యం తన చట్టాలను అమలు చేసే పద్ధతి, ఏదైనా చేయడాన్ని లేదా చేయడాన్ని నిరోధిస్తుంది. శిక్షలు వివిధ రూపాల్లో ఉండవచ్చు. ఇది కేవలం మందలింపు కావచ్చు; ఇది జరిమానా కావచ్చు; అది కొట్టడం కావచ్చు; ఇది జైలు శిక్ష-సాధారణ లేదా కఠినమైనది కావచ్చు; ఇది మరణానికి కూడా విస్తరించవచ్చు. కానీ ఏ రూపంలో ఉన్నా, శిక్ష అనేది ఒక పని చేయడాన్ని లేదా చేయడాన్ని నిషేధించే ప్రభుత్వ చట్టంతో ఎల్లప్పుడూ సంబంధం కలిగి ఉంటుంది. అటువంటి చట్టం ఉంటే తప్ప, ఏ చర్యను లేదా తప్పిదాన్ని "శిక్షించదగినది" చేసే ప్రసక్తే లేదు. కాలువ చట్టంలోని సెక్షన్ 31 ప్రకారం నిబంధనల ప్రకారం నిర్దేశిత రేట్లకు నీటిని అనధికారికంగా వాడుకోవడాన్ని నిషేధించే చట్టమేదైనా ఉందా? స్పష్టంగా, ఏదీ లేదు. నిబంధనల ప్రకారం నిర్దేశించిన రేట్లకు నీటి వినియోగానికి ఛార్జీలు వసూలు చేసేలా చేయడంలో శాసనసభ నీటి వినియోగాన్ని నిషేధించడం లేదు. సెక్షన్ లోని "అనధికారిక ఉపయోగం" అనే పదం నిషేధానికి సంబంధించిన ఎటువంటి ఆలోచనను దిగుమతి చేసుకోలేదు. ఉపయోగించిన నీటికి చెల్లింపు పొందడం చట్టం యొక్క ఉద్దేశ్యం; మరియు సూచించిన రేట్లు ఎక్కువగా ఉండవచ్చు అనే వాస్తవం ఈ స్థితిని మార్చదు.

అందువల్ల పిటిషనర్లు నీటిని ఉపయోగించడం నేరం కాదని, దాని వినియోగదారులకు ప్రత్యేక రేట్లు విధించాలనే ఉత్తర్వు (1) [1953] ఎస్.సి.ఆర్. 730 కాదని మేము అభిప్రాయపడుతున్నాము.

ఒక నేరానికి జరిమానా విధించడం, సబ్ డివిజనల్ కెనాల్ ఆఫీసర్ లేదా కెనాల్ కమిషనర్ ఈ విషయాన్ని డీల్ చేస్తున్నప్పుడు పిటిషనర్లు అనధికారికంగా నీటిని ఉపయోగించారా, అలా అయితే అటువంటి వినియోగానికి ఎంత రేటు వసూలు చేయాలో వారు నిర్ణయించాలి. ఇలా చేయడం ద్వారా వారు ఏ నేరానికి ఎవరినీ విచారించడం లేదు. మరియు ప్రత్యేక రేట్లు విధించబడిన వాస్తవం ఈ రేట్లు ఉపయోగించిన నీటికి ఛార్జీ యొక్క ముఖ్యమైన లక్షణాన్ని కోల్పోలేదు మరియు నేరం చేసినందుకు వాటిని ఎటువంటి జరిమానాగా మార్చలేదు. అందువల్ల రాజ్యాంగంలోనిఆర్టికల్ 20(1) లోని నిబంధనలను వర్తింపజేయడానికి ఇక్కడ అవకాశం లేదు.

తదనుగుణంగా ఖర్చులతో అప్పీల్ ను కొట్టివేస్తారు.

అప్పీల్ కొట్టివేత..